

* Discuss लक्षणा after विश्वनाथ कविदाज ।

अथ विश्वनाथ कविदाजः तृतीये साहित्यदर्पणग्रन्थे
लक्षणायाः स्वरूपं दृढं रूपेण निरूपयति, तस्यथाः

“ मुख्यार्थबाधे तल्लुक्तो यथान्योऽर्थः प्रतीयते ।

रुढे प्रयोजनाद्दर्शो लक्षणा शक्तिरपिना ॥”

कश्चिदायाः स्वरूपार्थः यथाः मुख्यार्थस्य अभिधेयार्थस्य

बाधे अन्वयानुपपत्तिग्रहे सति, रुढे अनारि वृद्ध व्यवहारः

प्रसिद्धिवशात्, प्रयोजनाद्दर्शयविशेषाद्वा यथा शक्या,

तल्लुक्तः अन्यः द्वितीयोऽर्थः प्रतीयते बुध्यते अर्शो सा-

लक्षणा उच्यते । सा शक्तिः अपिना आरोपिता मुख्यार्थ-

व्यवहितलक्ष्यार्थविषयकत्वात् अर्वाचीनैः शब्देषु कल्पितेत्यर्थः।

मुख्यार्थबाधः मुख्यार्थयोगः, रुढि प्रयोजनान्यतरचेति त्रयं

लक्षणायां हेतुः । रुढि प्रयोजनान्यतरहेतुत्वात्, लक्षणा द्विधा-

विभक्ता । तस्यथा रुढिभूत्वा प्रयोजनाभूत्वाच्च । तत्र

रुढिलक्षणाया उदाहरणं यथाः - कलिङ्गः साहसिक ।

इत्यत्र कलिङ्गान्दिशब्दो देशविशेषादिरूपे स्वार्थोऽसम्भवं

स्वसंयुक्तान्, कलिङ्गदेशस्य पुरुषादीन्, प्रत्याथयति ।

अत्र आधाह आधेय भावसम्बन्धः । प्रसिद्धिद्वयव्यवहार-
 सिद्धिरेव अत्र हेतुः अतः रुद्धिन्क्षणा । प्रयोजनन्क्षणायाः
 गंगायां घोषः । वाक्येस्मिन्, गंगापट्टेन गंगाजलप्रवाहमेव
 बोध्यते । जलमयाद्यर्थस्य घोषार्थेन सहात्वयानुपपत्तिः
 सञ्ज्ञानः । कुतः, घोषो नामाभीष्टपत्नी, सा च कथं
 जलमयां गंगायामुत्सहत इत्याशयः । अतः मुख्यार्थसम्बन्धिनः
 (सामीप्यादि) गंगान्तरेमेव नक्षणाया परिग्रहः । गंगायां
 घोषः इत्यत्र नक्षणाप्रयोजनं हि शौचपावनवद्विप्रतीति-
 रूपस्य व्यङ्ग्य प्रतिपादनम् । अथवा तीर्थस्य सन्निहितगत
 शीतत्वादेरधिक्यमत्रातिशयबोधनं फलम् ।